

Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
PAOLA MENGOZZIJA
od 26. srpnja 2017.¹

Predmet C-61/16 P

**European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
protiv**

Giant (China) Co. Ltd

„Žalba – Damping – Uredba (EU) br. 502/2013 – Uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 18. stavak 1. – Suradnja – Pojam ‚potrebni podaci‘ – Zahtjev za individualni tretman – Rizik od izbjegavanja mjera”

I. Uvod

1. Ovaj predmet odnosi se na žalbu koju je podnijela European Bicycle Manufacturers Association (u daljnjem tekstu: EBMA), udruga koja zastupa interese europskih proizvođača bicikala. EBMA u svojoj žalbi od Suda zahtijeva da ukine presudu Općeg suda Europske unije od 26. studenoga 2015., Giant (China)/Vijeće² (u daljnjem tekstu: pobijana presuda), kojom je taj sud poništio Uredbu Vijeća (EU) br. 502/2013 od 29. svibnja 2013.³ (u daljnjem tekstu: sporna uredba), u dijelu u kojem se odnosila na kineskog proizvođača bicikala Giant (China) Co. Ltd. (u daljnjem tekstu: Giant).

2. EBMA, koju podupiru Vijeće Europske unije i Europska komisija (u daljnjem tekstu, zajedno: institucije), osporava, u bitnome, zaključak Općeg suda u pobijanoj presudi, prema kojemu mu niti jedan od elemenata na koje se poziva Vijeće nije omogućio da odbije, u spornoj uredbi, primjenu pojedinačne antidampinške pristojbe na društvo Giant.

3. Ovaj predmet nudi Sudu priliku da pruži objašnjenja o primjeni članka 18. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice⁴ (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba), odredbe koja uređuje pitanje nesuradnje zainteresiranih stranaka u antidampinškim ispitnim postupcima, i, točnije, pojma „potrebni podaci” kako je predviđen stavkom 1. toga članka.

1 Izvorni jezik: francuski

2 T-425/13, neobjavljena, EU:T:2015:896.

3 Uredba Vijeća (EU) br. 502/2013 od 29. svibnja 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 990/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon parcijalne privremene revizije prema članku 11. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL 2013., L 153, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125. str. 162.)

4 SL 2009., L 343, str. 51. i ispravak SL 2010., L 7, str. 22. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.). U vrijeme odnosnog ispitnog postupka u ovom predmetu, donošenje antidampinških mjera Europske unije bilo je uređeno odredbama te uredbe.

II. Pravni okvir

4. Prema članku 2. stavcima 8. i 9. Osnovne uredbe, koji se odnose na utvrđivanje izvozne cijene:

„8. Izvozna cijena je stvarno plaćena cijena ili naplativa cijena za proizvod koji se prodaje radi izvoza iz zemlje izvoznice u Zajednicu.

9. U slučaju da izvozna cijena ne postoji ili da se čini nepouzdana zbog povezanog odnosa ili kompenzacijskog dogovora između izvoznika i uvoznika, odnosno treće stranke, izvoznju je cijenu moguće izračunati na temelju cijene po kojoj se uvezeni proizvodi prvi put prodaju nezavisnom kupcu odnosno, ako se ne preprodaju nezavisnom kupcu ili ako se ne preprodaju u stanju u kojem su uvezeni, na nekoj drugoj razumnoj osnovi.”

5. U skladu s člankom 18. osnovne Uredbe:

„1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka. Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se zanemaruju, a mogu se koristiti raspoloživi podaci. Zainteresiranim strankama trebaju biti jasne posljedice nesuradnje.

[...]

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima ipak oni se ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

[...]”.

III. Okolnosti spora i sporna uredba

A. Postupak koji je doveo do donošenja sporne uredbe

6. Okolnosti spora detaljno su iznesene u točkama 1. do 25. pobijane presude na koje upućujem. Za potrebe ovog postupka, samo ću podsjetiti da je 9. ožujka 2012. Komisija najavila pokretanje po službenoj dužnosti privremene revizije antidampinških mjera koje je uvela (i više puta preispitala) na uvoz bicikala podrijetlom iz Kine u Uniju⁵.

7. Među grupama kineskih proizvođača-izvoznika koji su prijavili izvoz u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka (između 1. siječnja i 31. prosinca 2011.) je i grupa kojoj pripada i društvo Giant (u daljnjem tekstu: grupa Giant).

8. Jedno od društava koje je pripadalo grupi Giant bilo je društvo Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (u daljnjem tekstu: GP), zajednički pothvat između grupe Giant i društva Jinshan Development and Construction (u daljnjem tekstu: Jinshan)⁶. Budući da je GP prestao sa svakom aktivnošću u rujnu 2011. i da je bio u postupku likvidacije, grupa Giant zatražila je od Komisije da ga isključi iz ispitnog postupka.

⁵ Vidjeti detaljnije točke 2. do 8. pobijane presude.

⁶ Vidjeti točku 14. pobijane presude u kojoj je detaljnije navedena struktura nadzora GP-a.

9. Dana 15. svibnja 2012. Komisija je uputila društvu Giant obrazac zahtjeva za tretman tržišnog gospodarstva (u daljnjem tekstu: tretman MET) sukladno članku 2. stavku 7. točki (b) Osnovne uredbe. Ona ga je također obavijestila da, ako želi ishoditi tretman MET, svako od povezanih društava sa sjedištem u Kini mora ispuniti obrazac zahtjeva za tretman MET, uključujući GP, s obzirom na to da je to društvo bilo proizvođač bicikala i najveći izvoznik grupe Giant u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka.

10. U okviru višestruke prepiske tijekom ispitnog postupka Komisija je, u bitnome, obavijestila Giant da smatra da je, posredstvom GP-a, grupa Giant bila povezana s grupom kojoj pripada Jinshan (u daljnjem tekstu: grupa Jinshan), čija se glavna ulaganja odnose na proizvodnju i prodaju bicikala. Stoga, prema Komisiji, Giant je morao također vratiti obrazac zahtjeva za tretman MET i odgovore na antidampinški upitnik i za subjekte koji pripadaju grupi Jinshan. Komisija je osim toga obavijestila Giant da će, ako se ne podnesu ti obrasci i upitnici, primijeniti članak 18. Osnovne uredbe i odbiti zahtjev za tretman MET koji je podnijela grupa Giant⁷.

11. Tijekom ispitnog postupka Giant je podnio obrasce zahtjeva za tretman MET za šest društava koja pripadaju njegovoj grupi, među kojima i GP, te je nadalje dostavio odgovore na antidampinški upitnik za jedanaest društava svoje grupe, među kojima i GP, koja sudjeluju u proizvodnji i izvozu dotičnog proizvoda kao i za šest društava kćeri za prodaju sa sjedištima na području Unije. Međutim, on je više puta naznačio da, zbog činjenice da je bio tek vrlo neizravno povezan sa Jinshanom posredstvom GP-a, nije bio dužan, a niti imao mogućnosti, podnijeti zahtjev za tretman MET i ispuniti antidampinški upitnik za Jinshan i njegova društva kćeri⁸.

12. Dana 23. listopada 2012. Komisija je obavijestila Giant da, s obzirom na to da nije zaprimila zahtjev za tretman MET za društva koja pripadaju grupi Jinshan, nije mogla meritorno ispitati njegov zahtjev za tretman MET. Posljedično, Komisija je odlučila primijeniti članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe i ne uzeti u obzir podatke koje je u cijelosti podnio Giant u vezi njegova zahtjeva za tretman MET.

13. Dana 21. ožujka 2013. Komisija je obavijestila Giant da ima namjeru primijeniti navedeni članak 18. stavak 1. i zasnovati svoje zaključke na raspoloživim podacima također u svrhu određivanja izvozne cijene, s obzirom na to da, u izostanku cjelovitih informacija o svim strankama povezanim s GP-om, nije bilo moguće provesti odgovarajuće i pouzdane izračune izvozne cijene i stoga utvrditi pojedinačnu dampinšku maržu za GP i, prema tome, za cijelu grupu Giant.

B. Sporna uredba

14. Vijeće je spornu uredbu donijelo 5. lipnja 2013. U uvodnim izjavama 63. i 64. te uredbe Vijeće je odbilo zahtjev za tretman MET koji je podnijela grupa Giant zbog u velikoj mjeri nepotpunog odgovora koji je ta grupa dala na Komisijine zahtjeve za podacima. Vijeće je navelo da je odbijanje Gianta da pruži sve potrebne podatke o strukturi svoje grupe dovelo do primjene članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe i do odbijanja navedenog zahtjeva.

15. Nadalje, u uvodnim izjavama 131. do 141. sporne uredbe Vijeće je također naznačilo da je članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe bio primijenjen kako bi se utvrdila izvozna cijena Gianta.

16. Vijeće je iznijelo da je Giant odbio dati službama Komisije potrebne podatke o strukturi grupe i bitne podatke u vezi s proizvodnjom, obujmom prodaje i izvoznim cijenama za Uniju dotičnog proizvoda koje je grupa Jinshan ostvarila tijekom razdoblja ispitnog postupka. Ispitni postupak potvrdio je da je jedno od društava kćeri grupe Giant – odnosno GP – preko zajedničkog dioničkog kapitala te uskih strukturnih i upravnih veza bilo povezano s grupom Jinshan i da je ta grupa bila

⁷ Vidjeti točke 15. i 17. pobijane presude.

⁸ Vidjeti točke 16., 18. do 20., 22. i 24. pobijane presude.

uključena u proizvodnju i prodaju dotičnog proizvoda u Kini. Zbog toga što nije vraćen obrazac zahtjeva za tretman MET i odgovor na antidampinški upitnik za društva koja pripadaju grupi Jinshan, Vijeće nije moglo utvrditi u kojoj mjeri su proizvodnja i prodaja dotičnog proizvoda te grupe utjecali na utvrđivanje izvozne cijene u pogledu GP-a, i posljedično, čitave grupe Giant. Prema Vijeću, nije bilo moguće provesti potpun i pouzdan izračun izvozne cijene i stoga utvrditi pojedinačnu maržu za GP i, prema tome, za čitavu grupu Giant⁹.

17. U odgovoru na argument Gianta prema kojemu, u svakom slučaju, nije postojao rizik od izbjegavanja potencijalnih antidampinških mjera, s obzirom na to da je GP, jedina veza između tih dviju grupa, potpuno obustavio poslovanje u rujnu 2011., Vijeće je istaknulo da je na kraju razdoblja ispitnog postupka GP i dalje postojao kao subjekt i da je, posljedično, mogao nastaviti s proizvodnjom u svakom trenutku u budućnosti¹⁰.

18. Sporna uredba je za Giant stoga zadržala stopu konačne antidampinške pristojbe od 48,5 % koja se primjenjuje na sve kineske proizvođače-izvoznike kojima nije odobren individualni tretman.

IV. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

19. Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. kolovoza 2013. Giant je pokrenuo postupak za poništenje sporne uredbe. U prilog osnovanosti svoje tužbe Giant je istaknuo osam tužbenih razloga. U pobijanoj presudi, međutim, Opći sud ispitao je samo tri tužbena razloga¹¹.

20. Ponajprije, Opći sud istaknuo je da je Vijeće odbilo dodijeliti pojedinačni tretman Giantu temeljeći se na dvama elementima: s jedne strane, na nedostatku potpunih podataka o svim strankama povezanim s GP-om – preciznije, društvima grupe Jinshan – zbog kojeg, prema njegovu mišljenju, nije bilo moguće utvrditi izvoznju cijenu grupe Giant i, stoga, pojedinačnu antidampinšku maržu za tu grupu; s druge strane, na postojanju svojstvenog rizika od izbjegavanja antidampinških mjera. U tim okolnostima, Opći sud odlučio je najprije analizirati tužbene razloge koji se odnose na ta dva aspekta.

21. Što se prvog aspekta tiče, Opći sud zaključio je da je, na temelju podataka koje je dostavio Giant, Vijeće raspolagalo potrebnim podacima za izračun pouzdane izvozne cijene za grupu Giant i, prema tome, za utvrđivanje dampinške marže i individualne dampinške pristojbe za tu grupu. Prema Općem sudu, Vijeće je stoga pogrešno primijenilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe na Giant i zasnovalo svoje zaključke u pogledu utvrđivanja izvozne cijene grupe Giant na raspoloživim podacima¹². Opći sud nadalje je odbio argumente koje je Vijeće iznijelo u prilog tvrdnji da je tijekom postupka Giant dao lažne ili obmanjujuće podatke¹³.

22. Što se drugog aspekta tiče, Opći sud smatrao je da se u okolnostima poput onih u ovom slučaju Vijeće nije moglo pozvati na rizik izbjegavanja mjera kako bi opravdalo odbijanje primjene pojedinačne antidampinške pristojbe na Giant¹⁴.

23. Opći je sud stoga zaključio da mu niti jedan od elemenata na koje se Vijeće pozivalo nije dopuštao da odbije individualni tretman Giantu i, posljedično, poništio spornu uredbu što se tiče tog proizvođača-izvoznika, bez ispitivanja ostalih tužbenih razloga koje je on iznio.

9 Vidjeti uvodne izjave 131. i 135. sporne uredbe.

10 Vidjeti uvodnu izjavu 137. sporne uredbe.

11 Radi se o, s jedne strane, prvom dijelu trećeg tužbenog razloga i petom tužbenom razlogu, i, s druge strane, sedmom tužbenom razlogu koje je Giant iznio pred Općim sudom. Vidjeti detaljnije točke 46. do 51. pobijane presude.

12 Točke 56. do 70. i 77. pobijane presude

13 Točke 71. do 76. pobijane presude

14 Točke 79. do 90. pobijane presude

V. Zahtjevi stranaka

24. Svojom žalbom EBMA od Suda zahtjeva da ukine pobijanu presudu, donese meritornu odluku i odbije tužbu za poništenje ili vrati predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu da meritorno odluči o tužbi za poništenje. EBMA također od Suda zahtijeva da naloži Giantu snošenje troškova nastalih zbog žalbe i njegove intervencije pred Općim sudom.

25. Giant od Suda zahtijeva da proglasi žalbu očito nedopuštenom i/ili očito pravno neosnovanom i, posljedično, odbije žalbu u cijelosti obrazloženim rješenjem, u svakom slučaju, da odbije žalbu kao nedopuštenu i/ili pravno neosnovanu te naloži EBMA-i snošenje troškova ovog postupka.

26. U svojim odgovorima na žalbu, podnesenima na temelju članka 172. Poslovnika Suda, Vijeće i Komisija zahtijevaju od Suda da ukine pobijanu presudu, donese meritornu odluku i odbije tužbu za poništenje ili predmet vrati na ponovno odlučivanje Općem sudu da meritorno odluči o tužbi za poništenje. Oni konačno zahtijevaju da naloži Giantu snošenje troškova tih dviju institucija pred Općim sudom i pred Sudom.

VI. Analiza

27. U prilog svojoj žalbi EBMA ističe tri žalbena razloga, kojima se pridružuju Vijeće i Komisija.

28. Prva dva žalbena razloga, koja je potrebno zajedno analizirati, odnose se na više pogrešaka koje se tiču prava u primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe. U tom kontekstu EBMA također prigovara Općem sudu da je prekoračio svoje ovlasti sudskog nadzora. Svojim trećim žalbenim razlogom EBMA tvrdi da je Opći sud počinio pogreške koje se tiču prava u svojoj analizi koja se odnosi na nepostojanje rizika od izbjegavanja mjera.

A. Prvi i drugi žalbeni razlog

1. Sažetak argumentacije stranaka

29. Svojim prvim i drugim žalbenim razlogom EBMA, koju podupiru institucije, osporava analizu Općeg suda sadržanu u točkama 56. do 78. pobijane presude. U okviru tih dvaju žalbenih razloga EBMA ističe, u bitnome, četiri prigovora od kojih se prva tri odnose na pogrešnu primjenu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe dok se četvrti¹⁵ odnosi na prekoračenje ovlasti sudskog nadzora Općeg suda.

30. Kao prvo, EBMA prigovara Općem sudu da je primijenio pogrešnu pravnu analizu u svojoj ocjeni primjene članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe koju je Vijeće provelo u spornoj uredbi.

31. Prema EBMA-i, institucije se mogu koristiti „raspoloživim podacima” na temelju članka 18. stavaka 1. i 3. Osnovne uredbe na tri načina: „sveobuhvatno”, s obzirom na ukupnost informacija i podataka koje je pružila jedna stranka; s obzirom na cjelokupni skup informacija ili podataka, kao što je zahtjev za tretman MET ili zahtjev za pojedinačnim tretmanom; ili, samo s obzirom na određene aspekte skupa informacija ili podataka.

¹⁵ Taj prigovor u stvarnosti predstavlja poseban žalbeni razlog.

32. Međutim, u pobijanoj je presudi Opći sud počeo od pogrešne premise prema kojoj je Vijeće primijenilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe na izvoznu cijenu Gianta (situacija koja odgovara drugome od tri slučaja opisana u prethodnoj točki). Naprotiv, Vijeće je „sveobuhvatno” primijenilo članak 18. na grupu Giant zbog odbijanja pružanja cjelovitih informacija o strukturi, i što se tiče, osobito, svih odnosa koji postoje, posredovanjem GP-a, između društava grupe Giant i onih grupe Jinshan. To je odbijanje onemogućilo institucije da steknu točnu sliku o identitetu stranke koja surađuje.

33. Komisija se pridružuje tome prigovoru i tvrdi da je Opći sud na pogrešan način tumačio spornu uredbu smatrajući da se primjena članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe ne odnosi na određivanje opsega pravog izvoznika, nego na kasnije pitanje utvrđivanja izvozne cijene.

34. Kao drugo, EBMA prigovara Općem sudu da je počinio pogrešku koja se tiče prava u ocjeni suradnje Gianta u smislu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe. Opći sud je trebao smatrati da Giant nije surađivao u ispitnom postupku jer nije pružio minimalnu razinu informacija koje bi omogućile institucijama da steknu cjelovitu i točnu sliku o aktivnostima svih društava povezanih s njegovom grupom koja su bila uključena u proizvodnju ili prodaju dotičnog proizvoda. Protivno onome što je smatrao Opći sud, relevantnost odnosa koji postoje između grupe Giant, GP-a i grupe Jinshan nije bila ograničena na transakcije koje se odnose na izravnu prodaju. Bez osnovnih minimalnih podataka institucije nisu mogle ocijeniti relevantnost uključenosti grupe Jihnsan, i osobito, moguće načine kojima je ta grupa mogla utjecati na aktivnosti GP-a i, na taj način, grupe Giant. Na primjer, EBMA navodi mogućnost postojanja sporazuma o podjeli tržišta ili zajedničkih politika cijena između grupe Giant i grupe Jihnsan koje ne proizlaze iz tablica koje se odnose na prodaju ili konsolidiranih izvještaja koje je podnio Giant tijekom ispitnog postupka, ali bi ih bilo moguće ponovno istražiti uspoređujući ukupne podatke za sva trgovačka društva. Vijeće se pridružuje tome prigovoru.

35. Kao treće, EBMA ističe da pobijana presuda na pogrešan način nameće Komisiji prekomjerni teret dužnosti dokazivanja nužnosti osnovnih minimalnih podataka koji se zahtijevaju u vezi s povezanim društvima koja su uključena u proizvodnju ili prodaju dotičnog proizvoda. Međutim postojanje veze i takva uključenost dostatni su za to da se odgovor na antidampinški upitnik smatra „potrebni” podacima u smislu članka 18. Osnovne uredbe. Komisija se pridružuje tome prigovoru i tvrdi da pogrešno tumačenje Općeg suda prebacuje teret dokazivanja na temelju članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe i nudi „premiju” poduzetnicima koji odluče da u cijelosti ne ispune zahtjeve Komisije u antidampinškim ispitnim postupcima.

36. Kao četvrto, EBMA, koju podupiru institucije, u bitnome prigovara Općem sudu da je, izvodeći zaključke iz podnesenih djelomičnih dokaza, zamijenio institucije time povrijedivši široku ovlast ocjene kojom navedene institucije raspolažu.

37. U tom pogledu, Vijeće ističe da su procjena potrebe za podacima i njihova ocjena složene operacije i da institucije imaju široku ovlast ocjene za izbor podataka koje one ocijene relevantnima u antidampinškom ispitnom postupku. Vijeće tvrdi da je Opći sud pogrešno zaključio da je moguća pogreška u ocjeni očita i, još preciznije, nije primijenio test vjerodostojnosti koji je razvila sudska praksa. Osobito nije provjerio jesu li dokazi koje je pružila grupa Giant bili dostatni kako bi se zaključilo da su institucije provele ocjenu koja je lišena vjerodostojnosti tijekom ispitnog postupka. Komisija ističe da ona određuje koji su podaci „potrebni” i koje su posljedice propuštanja davanja tih podataka. Nije na Općem sudu da drugi put provodi ispitni postupak ili da svojom ocjenom zamijeni ocjene institucija.

38. Giant najprije tvrdi da su prvi i drugi žalbeni razlog nedopušteni jer se odnose na ocjenu činjenica koju je proveo Opći sud, koja ne pripada nadležnosti Suda kada odlučuje o žalbi. Podredno, on tvrdi da žalbene razloge koje je istaknuo EBMA treba meritorno odbiti.

2. Ocjena

a) Dopuštenost

39. Potrebno je ponajprije ispitati dopuštenost prvih dvaju žalbenih razloga koja osporava Giant.

40. S tim u vezi valja podsjetiti da je, prema sudskoj praksi Suda, Opći sud jedini nadležan za utvrđivanje i ocjenu činjenica te, načelno, za ispitivanje dokaza za koje smatra da dokazuju te činjenice. Ocjena činjenica i dokaza stoga ne predstavlja, osim u slučaju iskripljavanja tih dokaza, pravno pitanje koje, kao takvo, podliježe nadzoru Suda. Međutim, kada je Opći sud utvrdio ili ocijenio činjenice, Sud je na temelju članka 256. UFEU-a nadležan samo za nadzor njihove pravne kvalifikacije i zaključaka koje je Opći sud izveo iz tih činjenica¹⁶.

41. U ovom slučaju, u okviru prvih dvaju žalbenih razloga, EBMA prigovara Općem sudu da je počinio pogreške koje se tiču prava u primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe: kao prvo, primijenio je pogrešnu pravnu analizu u svojoj ocjeni koja se temelji na toj odredbi; kao drugo, pogrešno je ocijenio suradnju Gianta s obzirom na tu odredbu i, kao treće, Komisiji je nametnuo prekomjeran teret. Kao četvrto, EBMA prigovara Općem sudu da je prekoračio svoju ovlast nadzora povrijedivši ovlast ocjene kojom raspolažu institucije. Treba zaključiti da svi ti prigovori neosporno ističu pravna pitanja koja kao takva podliježu nadzoru Suda.

42. Stoga, u mjeri u kojoj se prigovori koji su istaknuti u okviru prvih dvaju žalbenih razloga ne odnose na utvrđivanje činjenica koje je proveo Opći sud, nego se odnose na povrede prava, ti se prigovori moraju smatrati dopuštenima. Međutim, kad prigovori koje su iznijeli EBMA ili institucije u okviru prvih dvaju žalbenih razloga sadržavaju argumente koji se odnose na ocjene činjenica koje je proveo Opći sud, te argumente treba smatrati nedopuštenima.

b) Meritum

1) *Prva tri prigovora, koja se temelje na pogrešnoj primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe*

i) *Članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe i pojam „potrebni podaci”*

43. Članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe pod naslovom „Nesuradnja” ovlašćuje institucije na korištenje raspoloživim podacima kada zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz te uredbe ili ako znatno ometa ispitni postupak. Raspoloživim podacima mogu se koristiti i ako zainteresirana stranka dostavlja lažne ili obmanjujuće podatke. Iz teksta te odredbe proizlazi da su ta četiri uvjeta alternativna, tako da, kada je samo jedan od njih ispunjen, institucije se mogu koristiti raspoloživim podacima kako bi na njima temeljile svoje privremene ili konačne nalaze¹⁷.

¹⁶ Vidjeti u tom smislu presudu od 12. siječnja 2017., Timab Industries i CFPR/Komisija (C-411/15 P, EU:C:2017:11, t. 89. i navedena sudska praksa).

¹⁷ U tom pogledu, vidjeti t. 44. presude od 22. svibnja 2014. Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271). Ta se formulacija ponavlja u više presuda Općeg suda, kao i u pobijanoj presudi (vidjeti točku 61.).

44. Ponajprije, treba istaknuti da, kao što proizlazi iz samog teksta članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe, tu odredbu treba smatrati prenošenjem članka 6.8. Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994.¹⁸ u pravo Unije, te je u najvećoj mogućoj mjeri treba tumačiti s obzirom na taj Sporazum¹⁹.

45. Nadalje, treba istaknuti da se ovaj predmet odnosi na prvi od četiriju gore navedenih uvjeta koji na temelju članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe omogućuju institucijama da koriste raspoložive podatke. Naime, kao što proizlazi iz točaka 14. do 16. i 21. ovog mišljenja, Vijeće je u spornoj uredbi primijenilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe zato što je Giant propustio dostaviti podatke koje je Vijeće smatralo potrebnima te je Opći sud poništio spornu uredbu zbog pogrešne primjene navedene odredbe po tom pitanju.

46. U tom pogledu, treba zaključiti da Osnovna uredba (niti bilo koja druga odredba prava Unije) ne daje definiciju pojma potrebni podaci. Sâm Sud još nije imao priliku izjasniti se o tom pojmu. Međutim, praksa odlučivanja tijela WTO-a, koju preuzima sudska praksa Općeg suda, pruža korisne naznake za prepoznavanje osnovnih obilježja toga pojma.

47. Tako je posebna skupina osnovana u okviru WTO-a navela da odluku da se određeni podaci kvalificiraju kao potrebni u smislu članka 6.8. Sporazuma o antidampingu treba donijeti s obzirom na posebne okolnosti svakog ispitnog postupka, a ne apstraktno²⁰. Pojedini podatak koji u jednom ispitnom postupku može imati odlučujuću ulogu možda neće imati isti značaj u drugom ispitnom postupku. Slijedi da karakter nužnosti određenog podatka treba ocjenjivati od slučaja do slučaja i *in concreto*.

48. Navedena posebna skupina također je naznačila da se trebaju smatrati potrebnim, u smislu navedene odredbe, određeni podaci koji su u posjedu zainteresirane stranke i koje zahtijeva tijelo nadležno za provedbu antidampinškog ispitnog postupka kako bi donijelo svoj zaključak²¹.

49. Kao što proizlazi iz točke 44. ovog mišljenja, ti su navodi također relevantni za tumačenje pojma „potrebni podaci” na temelju članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe. Ocrtavanje takvog pojma ne može, međutim, ignorirati konfiguraciju antidampinškog postupka kako je predviđena Osnovnom uredbom.

50. U tom pogledu naime treba istaknuti da iako je, u okviru Osnovne uredbe, na Komisiji, kao istražnom tijelu, da utvrdi, među ostalim, je li proizvod obuhvaćen antidampinškim postupkom predmet doppinga i iako na toj instituciji, u tom okviru, nije da se oslobodi dijela tereta dokazivanja koji je na njoj u tom pogledu, činjenica je da Osnovna uredba ne povjerava Komisiji nikakve ovlasti provedbe posebnog ispitnog postupka koje bi joj omogućile da prisili društva da sudjeluju u ispitnim

18 SL 1994., L 336., str. 103. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112.) (u daljnjem tekstu: Sporazum o antidampingu). Taj se sporazum nalazi u Prilogu 1. A Sporazuma o osnivanju WTO-a (SL 1994., L 336, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.). Tekst članka 6.8. Sporazuma o antidampingu je sljedeći: „Kada neka zainteresirana stranka odbija pristup informacijama ili na neki drugi način ne osigura pristup potrebnima informacijama u razumnom roku, ili znatno otežava ispitni postupak, mogu se donijeti preliminarne ili konačne odluke, pozitivne ili negativne, na temelju dostupnih činjenica.”

19 U tom pogledu vidjeti detaljnije točke 34. do 37. mogega mišljenja u spojenim predmetima Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće (C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2016:928) i tamo naznačene navode sudske prakse. Vidjeti posebno presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 44. do 46. i navedenu sudska praksu). Što se posebno tiče odnosa između članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe i članka 6.8. Sporazuma o antidampingu, vidjeti presude od 4. ožujka 2010. Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Vijeće (T-409/06, EU:T:2010:69, t. 103.) i od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, t. 40.).

20 Vidjeti izvješće posebne skupine osnovane u okviru WTO-a pod naslovom „Koreja – Antidampinške carine na određene vrste papira podrijetlom iz Indonezije” (WT/DS312/R), usvojeno 28. listopada 2005., točka 7.43. U tom pogledu, vidjeti također presudu Općeg suda od 22. svibnja 2014. Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, t. 46.).

21 Vidjeti izvješće posebne skupine osnovane u okviru WTO-a pod naslovom „Europske zajednice – Antidampinške carine na losos iz uzgoja podrijetlom iz Norveške” (WT/DS337/R), usvojeno 15. siječnja 2008., točka 7.343. U tom pogledu, vidjeti također presudu Općeg suda od 22. svibnja 2014. Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, t. 46.).

postupcima ili podnose podatke. U tim uvjetima, u antidampinškim postupcima institucije ovise o dobrovoljnoj suradnji stranaka kako bi joj pružile potrebne podatke u zadanim rokovima. Suradnja stranaka i, posebno, njihovi odgovori na antidampinški upitnik predviđen člankom 6. stavkom 2. Osnovne uredbe stoga su ključni za odvijanje antidampinških postupaka²².

51. Nadalje, iz članka 18. stavka 6. Osnovne uredbe proizlazi da ako dotična stranka ne surađuje ili surađuje samo djelomično tako da se time relevantni podaci uskraćuju, navedena se stranka može naći u situaciji manje povoljnoj nego da je surađivala.

52. Iz tih razmatranja proizlazi da, u primjeni članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe i, posebno, tumačenju pojma „potrebni podaci” na temelju te odredbe, treba uzeti u obzir različite zahtjeve.

53. S jedne strane, treba osigurati da zainteresirane stranke stvarno i u potpunosti surađuju u ispitnom postupku postupajući najbolje što mogu²³ i bez ometanja ispitnog postupka. U toj perspektivi, one moraju pružiti sve podatke kojima raspolažu i koje institucije smatraju potrebnima kako bi donijele svoje zaključke. Negativne posljedice kojima može biti izložena zainteresirana stranka u slučaju manjkave ili djelomične suradnje – u smislu da se može naći u situaciji manje povoljnoj od one u kojoj bi se našla da je potpuno surađivala u ispitnom postupku – trebaju djelovati kao poticaj na suradnju u ispitnom postupku u cijelosti i bezuvjetno.

54. S druge strane, institucije ne mogu, međutim, zahtijevati od zainteresirane stranke da podnosi podatke koji su očito nepotrebni za donošenje njezina zaključka ili koje ona ne može dostaviti, pri čemu zahtjev najboljeg mogućeg postupanja nameće zainteresiranim strankama obvezu ulaganja više razine napora²⁴.

55. S obzirom na prethodna razmatranja valja ocijeniti je li, kao što tvrdi EBMA, koju podupiru institucije, analiza Općeg suda sadržana u pobijanoj presudi zahvaćena povredama članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe.

ii) Ocjena analize Općeg suda

56. Iz točke 47. ovog mišljenja proizlazi da određivanje karaktera nužnosti određene informacije i posljedično, primjene članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe od strane institucija, treba ocjenjivati s obzirom na posebne okolnosti svakog ispitnog postupka. Kako bi se ocijenila analiza koju je u pobijanoj presudi proveo Opći sud, potrebno je stoga voditi računa o posebnim okolnostima ovog predmeta.

57. U ovom slučaju, nesporno je da su se grupa Giant i grupa Jinshan tijekom razdoblja obuhvaćenog ispitnim postupkom trebale smatrati povezanim posredstvom njihova zajedničkog pothvata GP-a²⁵. Kao što je utvrdio Opći sud, tijekom toga razdoblja, GP je predstavljao jedinu vezu koja postoji između tih dviju grupa²⁶. Ta je veza bila, osim toga, pred razvrgavanjem - te je u stvarnosti i

22 Vidjeti u tom smislu presudu od 10. ožujka 2009. Interpipe Niko Tube et Interpipe NTRP/Vijeće (T-249/06, EU:T:2009:62, t. 87.). Što se tiče postupka izbjegavanja mjera, vidjeti po analogiji presudu od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co (C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 32.).

23 Što se tiče zahtjeva da zainteresirane stranke postupaju najbolje što mogu kako bi pružile institucijama potrebne podatke, vidjeti tekst članka 18. stavka 3. Osnovne uredbe *in fine*. U tom pogledu, vidjeti također stavak 5. Priloga II. Sporazumu o antidampingu.

24 U tom pogledu, vidjeti što se tiče članka 6.8. Sporazuma o antidampingu razmatranja sadržana u točkama 7.244 i 7.245 izvješća specijalne skupine osnovane u okviru WTO-a pod naslovom „Egipat – konačne antidampinške mjere za uvoz čeličnih šipki podrijetlom iz Turske”, usvojeno 1. listopada 2002.

25 U tom pogledu, članak 2. stavak 1. četvrti podstavak Osnovne uredbe upućuje, kako bi se utvrdilo jesu li dvije stranke povezane, na definiciju povezanih stranaka iz članka 143. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1993., L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 64., str. 3.). Ta je definicija relevantna za utvrđivanje postojanja „povezanog odnosa” u svrhu određivanja izvoznih cijena u smislu članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe. Obrazac zahtjeva za tretman MET i antidampinški upitnik ponavljaju definiciju povezanih stranaka.

26 Vidjeti točku 89. pobijane presude.

razvrgnuta prije donošenja sporne uredbe –, a udio Gianta u GP-u bio je pred prestankom rada²⁷. Osim te veze, koja bi se mogla okarakterizirati kao horizontalna, u mjeri u kojoj je grupa Jinshan bila također aktivna u proizvodnji bicikala, dvije su grupe tijekom relevantnog razdoblja činile dva različita subjekta.

58. Kvalifikacija dviju grupa kao povezanih stranaka navela je Komisiju da, u skladu sa svojom praksom, zatraži od grupe Giant da ispuni obrazac zahtjeva za tretman MET i, slijedom toga, antidampinški upitnik za Jinshan i za sva društva koja pripadaju njegovoj grupi²⁸.

59. Tijekom postupka Giant je, međutim, tvrdio da zbog neizravne naravi njegove veze s grupom Jinshan, ograničene na sudjelovanje u zajedničkom pothvatu GP, nije bilo potrebno da on podnese te informacije i da bi mu, u svakom slučaju, bilo nemoguće ispuniti obrazac zahtjeva za tretman MET za nju i, prema tome, antidampinški upitnik za društva koja pripadaju grupi Jinshan.

60. Međutim, kao što je utvrdio Opći sud u pobijanoj presudi²⁹, Giant je dostavio cjelovite podatke u pogledu svih društava koja pripadaju njegovoj grupi, uključujući i GP, te je također dostavio i podatke koji se odnose na grupu Jinshan. Točnije, dostavio je i konsolidirane izvještaje grupe Jinshan. Kao što je utvrdio Opći sud, ti su dokumenti omogućavali identifikaciju svih društava koja pripadaju toj grupi te zaključivanje, zajedno s ostalim dostavljenim podacima, da je među društvima koja pripadaju grupi Jinshan samo zajednički pothvat GP provodio transakcije s grupom Giant tijekom razdoblja na koje se odnosi ispitni postupak.

61. Giant je, osim toga, podnio i izjavu uprave Jinshana kojom se potvrđuje da je jedini odnos između njega i toga društva bio zajednički pothvat GP i da ni Jinshan niti bilo koje drugo društvo kći nije imalo bilo kakav drugi odnos s Giantom³⁰.

62. U tim je okolnostima Opći sud zaključio da je, koristeći raspoložive podatke za utvrđivanje izvozne cijene Gianta, Vijeće povrijedilo članak 18., stavak 1. Osnovne uredbe.

63. EBMA tvrdi da je taj zaključak pogrešan.

64. Kao prvo, ona prigovara Općem sudu da nije smatrao da je Vijeće primijenilo članak 18. Osnovne uredbe na grupu Giant „sveobuhvatno” zato što je ta grupa odbila dostaviti osnovne minimalne podatke o svojoj strukturi.

65. U tom pogledu, potrebno je, međutim, istaknuti da tumačenje članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe koje predlaže EBMA – sažeto u točki 31. ovoga mišljenja – prema kojem institucije mogu primjenjivati tu odredbu na tri različita načina, nema nikakve osnove u tekstu predmetne odredbe, ni u bilo kojoj drugoj odredbi Osnovne uredbe, a niti u sudskoj praksi sudova Unije. Ono također nema uporišta ni u praksi odlučivanja tijela WTO-a koja se odnosi na članak 6.8. Sporazuma o antidampingu.

66. Naprotiv, protivno onome što tvrdi EBMA, više elemenata upućuje na to da su se, u ovom slučaju, institucije koristile raspoloživim podacima na temelju članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe posebno za utvrđivanje izvozne cijene grupe Giant.

²⁷ *Ibidem*

²⁸ Vidjeti prethodnu bilješku *in fine*. Vidjeti također točke 10. i 11. ovog mišljenja i točke 14. do 17. pobijane presude.

²⁹ Vidjeti t. 63. do 66. pobijane presude.

³⁰ Vidjeti točku 67. pobijane presude.

67. Tako, s jedne strane, u svojem dopisu od 21. ožujka 2013. spomenutom u točki 13. ovog mišljenja, Komisija je obavijestila Giant o svojoj namjeri da primjeni članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe i utvrdi svoje zaključke na temelju raspoloživih podataka posebno u cilju utvrđivanja izvozne cijene. S druge strane, iz uvodne izjave 131. sporne uredbe izričito proizlazi da je „primijenjen članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe u pogledu izvozne cijene”.

68. Nadalje, kao što proizlazi iz točaka 47. i 48. ovog mišljenja, karakter nužnosti određenog podatka ne treba ocjenjivati apstraktno ili „sveobuhvatno” već u vezi s utvrđenjem do kojeg tijelo zaduženo za provedbu ispitnog postupka mora doći, odnosno, u ovom slučaju utvrđenjem izvozne cijene.

69. Naravno da je nužno da institucije Unije prikupe, na početku ispitnog postupka, određenu količinu općih informacija o društvima povezanim s proizvođačima-izvoznicima kako bi se odredio pravi „opseg” tih proizvođača-izvoznika, i to bez potrebe za opravdavanjem da su te informacije potrebne za donošenje odluke u skladu s Osnovnom uredbom.

70. Međutim, kao što sam istaknuo u točki 60. ovog mišljenja, u ovom je slučaju Opći sud utvrdio da je, osim cjelovitih informacija o društvima kćerima koja pripadaju njegovoj grupi, Giant dostavio i podatke koji omogućuju identifikaciju svih društava grupe Jinshan, kao i sve transakcije do kojih je došlo između te grupe i grupe Giant tijekom relevantnog razdoblja. U tim okolnostima, EBMA ne može stvarno tvrditi da Giant nije dostavio osnovne minimalne podatke u odnosu na društvo Jinshan³¹.

71. U tim okolnostima, prigovor koji ističe EBMA o tome da Opći sud nije smatrao da je Vijeće „sveobuhvatno” primijenilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe na grupu Giant treba, prema mojem mišljenju, odbiti.

72. Kao drugo, EBMA dovodi u pitanje ocjenu Općeg suda o suradnji Gianta u ispitnom postupku. U bitnome, EBMA tvrdi da je Opći sud trebao smatrati da je primjena članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe na Giant bila opravdana zbog njegove nesuradnje.

73. U tom pogledu, treba podsjetiti da, kao što sam istaknuo u točki 57. ovoga mišljenja, izuzimajući povezanost između grupe Giant i grupe Jinshan posredovanjem GP-a, te dvije grupe činile su dva različita subjekta, čak i dvije konkurentne grupe. Zbog te je situacije, tijekom ispitnog postupka, kada je Komisija od njega zatražila da podnese obrazac zahtjeva za tretman MET i antidampinški obrazac za društvo Jihnsan i društva koja pripadaju njegovoj grupi, Giant tvrdio da je za njega nemoguće dostaviti te podatke.

74. Iz spisa proizlazi da Komisija nije stvarno uzela u razmatranje to što se Giant pozvao na svoju nemogućnost dostavljanja zatraženih podataka. Ona je, naprotiv, inzistirala na nužnosti da Giant odgovori na navedene obrasce za društvo Jinshan i njegova društva, namjeravajući, u slučaju izostanka odgovora, primijeniti članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe.

³¹ Ovaj se predmet stoga razlikuje od onoga koji je doveo do presude od 22. svibnja 2014. Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271). U toj je presudi Opći sud smatrao da institucije nisu počinile povredu koristeći se raspoloživim podacima na temelju članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe zbog toga što je zainteresirana stranka propustila obavijestiti o imenima dvaju društava kćeri predmetne grupe što znači da nije dostavila podatke koji su cjeloviti i pouzdani izvan svake nesigurnosti o točnom sastavu cjelokupne grupe društava (vidjeti točku 49. te presude).

75. Međutim, nedvojbeno je da navedeni obrasci sadrže vrlo podrobna pitanja. Kako bi se takve obrasce moglo ispuniti na primjeren način, nužno je imati pristup vrlo detaljnim poslovnim podacima koji su često povjerljive naravi. Uobičajeno, određeni poduzetnik nema (i prema pravilima tržišnog natjecanja, ne bi ni trebao imati) pristup svim podacima koji se odnose na određenu konkurentsku grupu. U tim okolnostima, iako nije isključeno da je Giant mogao pribaviti neke od zahtijevanih podataka u vezi društva Jinshan i njegove grupe, nije trebao raspolagati svim podacima koji su potrebni za ispunjavanje obrazaca koje se zahtijevalo za društvo Jinshan i njegovu grupu.

76. Kao što sam istaknuo u ovom mišljenju³², u antidampinškom ispitnom postupku zainteresirane stranke moraju stvarno i u potpunosti surađivati, postupajući najbolje što mogu. One osobito moraju pružiti sve podatke *kojima raspolažu* i koje institucije smatraju potrebnima kako bi donijele svoj zaključak. Međutim, primjenu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe treba ocjenjivati od slučaja do slučaja vodeći računa o okolnostima slučaja.

77. Ovaj slučaj obilježava vrlo specifična situacija u kojoj je: 1. odnos između povezanih stranaka bio horizontalan; 2. zajednički pothvat koji je predstavljao jedinu postojeću vezu između navedenih stranaka bio je pred prestankom, slijedom čega je ta veza bila pred razvrgavanjem; 3. predmetna zainteresirana stranka u potpunosti je surađivala u ispitnom postupku što se nje tiče te je dostavila također podatke koji se odnose na stranku koja je s njom povezana; 4. ona je istaknula nemogućnost dostavljanja vrlo detaljnih podataka koje su u vezi s strankom koja je s njom povezana zahtijevale institucije.

78. U takvoj situaciji, smatram da su institucije trebale voditi računa o Giantovu pozivanju na nemogućnost da uzme u obzir zahtijevane podatke te su, eventualno, trebale pojasniti za kojim su specifičnim podacima imale potrebu kako bi donijele svoje zaključke. Nadalje, trebale su provjeriti na koji je način Giant mogao, postupajući najbolje što je mogao, dostaviti te podatke.

79. U tom pogledu, s jedne strane, ističem da je, općenito, na institucijama da naznače strankama obuhvaćenim ispitnim postupkom koje podatke moraju dostaviti³³.

80. S druge strane, treba zaključiti da je, u točki 69. pobijane presude, Opći sud istaknuo da Vijeće nije moglo, ni u svojim pismenima ni tijekom rasprave, navesti koji su se dodatni podaci, u odnosu na one koje je Giant dostavio tijekom ispitnog postupka koji se odnose na društva koja pripadaju grupi Jinshan, mogli pokazati potrebnima za izračun izvozne cijene za grupu Giant. Također, na temelju te konstatacije Opći sud zaključio je da se Giantu ne može staviti na teret da nije dostavio određene podatke koji su proglašeni potrebnima na temelju nejasnih tvrdnji, i to posebno jer nepostojanje veze između Gianta i društava koja pripadaju grupi Jinshan jasno poništava tvrdnje o potrebi za odgovorima na antidampinški upitnik za potonja društva. U tom pogledu, također ističem da kada je tijekom rasprave pred Sudom isto pitanje postavljeno Vijeću, ono nije moglo odgovoriti na zadovoljavajući način.

81. Iz čitanja uvodne izjave 131. Osnovne uredbe jasno je da su institucije smatrale da je Giant trebao dostaviti podatke koji se odnose na proizvodnju, obujam prodaje i izvozne cijene za Uniju dotičnog proizvoda koje su društva grupe Jinshan ostvarila tijekom relevantnog razdoblja. U svojoj žalbi EBMA, što se nje tiče, navodi, kao primjer podatka koje je trebalo provjeriti, moguće postojanje sporazuma o podjeli tržišta ili zajedničkih politika cijena između grupe Giant i grupe Jinshan. Međutim, ako su institucije imale potrebu za tim informacijama, s obzirom na posebne okolnosti ovog slučaja kako su

32 Vidjeti t. 47., 48., 53. i 54. ovog mišljenja.

33 Vidjeti, u tom pogledu, točku 1. Priloga II. Sporazumu o antidampingu, koji osobito predviđa da tijela zadužena za ispitni postupak moraju strankama obuhvaćenim ispitnim postupkom naznačiti „podatke koje moraju dostaviti“.

iznesene u točki 77. ovog mišljenja, one su ih trebale posebno zatražiti te provjeriti je li Giant, postupajući najbolje što je mogao, imao mogućnost razumno dostaviti više podataka od onih koje je već dostavio. U tim okolnostima, naprotiv, institucije nisu mogle zanemariti, ukratko, sve detaljne podatke koje je Giant dostavio.

82. U tom pogledu, treba podsjetiti da, iako stranke u antidampinškom postupku u načelu moraju, primjenom članka 6. stavka 2. Osnovne uredbe, podnijeti odgovor na Komisijin upitnik, iz teksta članka 18. stavka 3. iste uredbe proizlazi da podatke podnesene u drugom obliku ili u okviru drugog dokumenta ne treba zanemariti kada su četiri uvjeta koje navodi taj članak ispunjena³⁴.

83. Iz prethodnih razmatranja proizlazi da Opći sud nije pogrešno ocijenio Giantovu suradnju i nije počinio povredu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe u tom pogledu.

84. Kao treće, EBMA prigovara Općem sudu da je povrijedio članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe jer je na pogrešan način nametnuo Komisiji prekomjeran teret obveze dokazivanja karaktera nužnosti osnovnih minimalnih podataka koji se zahtijevaju u vezi s povezanim društvima koja su uključena u proizvodnju ili prodaju dotičnog proizvoda.

85. Međutim, iz prethodnih razmatranja proizlazi da taj prigovor također treba odbiti. Naime, kao što sam već nekoliko puta istaknuo, nesumnjivo je da je na institucijama da ocijene karakter nužnosti određenog podatka kako bi donijele svoje zaključke.

86. Međutim, u ovom je slučaju Opći sud utvrdio da je Giant dostavio osnovne podatke koji se odnose na stranku koja je s njime povezana, u okviru posebne situacije poput one u ovom slučaju, i koji su bili dovoljni za donošenje zaključka institucija što se tiče izvozne cijene.

87. Konačno, potrebno je još odgovoriti na dva argumenta koje je Vijeće istaknulo u svom odgovoru na tužbu. Kao prvo, što se tiče argumenta prema kojem je Opći sud pogrešno naveo da traženi podaci nisu bili potrebni, treba ga proglasiti nedopuštenim u dijelu u kojem dovodi u pitanje ocjenu činjenica Općeg suda. Kao drugo, što se tiče argumenta prema kojem je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da su institucije primijenile članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe zato što im je grupa Giant priopćila lažne i obmanjujuće podatke, treba smatrati da se on temelji na pogrešnom tumačenju pobijane presude, s obzirom na to da ta presuda ne sadrži uopće takva razmatranja³⁵.

88. S obzirom na sva prethodna razmatranja, smatram da prigovore koje je istaknula EBMA, a koji se temelje na tome da je Opći sud pogrešno primijenio članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe, valja odbiti.

2) *Prekoračenje ovlasti sudskog nadzora Općeg suda*

89. EBMA tvrdi da je Opći sud, izvodeći zaključke iz iznesenih djelomičnih dokaza, zamijenio ulogu s institucijama i stoga povrijedio široku ovlast ocjene kojom one raspolažu te prekoračio svoju ovlast sudskog nadzora.

³⁴ Vidjeti t. 150. presude od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP (C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 161.). U toj je presudi Sud potvrdio analizu Općeg suda koji je, u svojoj presudi od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće (T-249/06, EU:T:2009:62, t. 90. i 91.) presudio da, prema članku 18. stavku 3. Osnovne uredbe, kada je određena stranka propustila podnijeti odgovor na upitnik, ali je dostavila podatke u okviru drugog dokumenta, ne može joj se staviti na teret nesuradnja ako, kao prvo, nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, drugo, podaci su dostavljeni pravodobno, treće, mogu se provjeriti i, četvrto, stranka je djelovala najbolje što je mogla.

³⁵ Naprotiv, u točkama 71. do 75. pobijane presude Opći sud analizirao je elemente koje je istaknulo Vijeće te je zaključio, u točki 76. iste presude, da oni, pojedinačno ili zajednički, ne omogućuju, u ovom slučaju, zaključak da su podaci koje je dostavio Giant što se tiče izvozne cijene bili lažni ili obmanjujući.

90. Važno je podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi u području zajedničke trgovinske politike, a osobito u području mjera trgovinske zaštite, institucije zbog kompleksnosti ekonomskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati raspolažu širokom ovlašću ocjene. Sudski nadzor takve ocjene stoga mora biti ograničen na provjeru toga jesu li poštovana postupovna pravila, koliko su činjenice kojima se koriste za donošenje sporne odluke materijalno točne, postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili postoji li zlouporaba ovlasti³⁶.

91. Međutim, treba istaknuti da iako institucije, zaista, raspolažu širokom ovlašću ocjene koja također obuhvaća i određivanje podataka koji im trebaju radi donošenja njihovih zaključaka, to međutim ne znači da, kao što proizlazi iz točke 54. ovog mišljenja, one od zainteresiranih stranaka mogu zahtijevati bilo koje podatke ili da mogućnost da se koriste raspoloživim podacima u skladu s člankom 18. stavkom 1. Osnovne uredbe nije podložna ograničenjima.

92. U ovom je slučaju Opći sud, na temelju dokaza u spisu i zaključaka koje je mogao izvesti tijekom postupka koji se pred njime vodio, zaključio da je, u posebnoj situaciji u ovom slučaju, Vijeće povrijedilo članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe. Vijeće se, naime, nije moglo koristiti raspoloživim podacima za utvrđivanje izvozne cijene Gianta u situaciji u kojoj, s jedne strane, podaci koje je potonji dostavio omogućuju izračun takve cijene i, s druge strane, Vijeće nije moglo utvrditi koji su mu dodatni podaci u tu svrhu potrebni.

93. U tim okolnostima ne vjerujem da je Opći sud povrijedio ovlast ocjene kojom raspolažu institucije i da je prekoračio svoju ovlast sudskog nadzora.

94. Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da, prema mojem mišljenju, prva dva žalbena razloga koje je iznijela EBMA treba odbiti.

B. Treći žalbeni razlog

95. Svojim trećim žalbenim razlogom EBMA osporava točke 79. do 91. pobijane presude, u kojima je Opći sud presudio da se Vijeće ne može pozvati na rizik od izbjegavanja mjera kako bi opravdalo odbijanje primjene pojedinačne antidampinške pristojbe na društvo Giant. Da bi došao do tog zaključka, Opći sud se temeljio na tri razloga.

96. Kao prvo, Opći je sud istaknuo da je Vijeće potvrdilo da uvjeti predviđeni člankom 9. stavkom 5. drugim podstavkom Osnovne uredbe nisu uzeti u razmatranje prilikom ispitivanja situacije društva Giant te da se ta institucija nije pozvala niti na jednu drugu odredbu Osnovne uredbe koja bi predviđala da postojanje rizika od izbjegavanja mjera može opravdati odbijanje odobravanja pojedinačne antidampinške pristojbe određenom proizvođaču-izvozniku. U tim okolnostima, Opći sud smatrao je da se Vijeće ne može pozvati na takav rizik kako bi opravdalo primjenu na tužitelja stope pristojbe koja se primjenjuje na području cijele zemlje³⁷.

97. Kao drugo, Opći sud smatrao je da se Vijeće nije moglo pozvati samo na hipotetski rizik od izbjegavanja mjera koji je svojstven konceptu „povezanih društava” kako bi odbilo dodjelu individualne antidampinške pristojbe. U prilog svom shvaćanju, Opći sud se pozvao na praksu odlučivanja Tijela za rješavanje sporova WTO-a u skladu s kojom rizik neučinkovitosti uvođenja individualnih antidampinških pristojbi za borbu protiv doppinga sam po sebi ne može opravdati uvođenje pristojbe koja se primjenjuje na području cijele zemlje na proizvođače-izvoznike³⁸.

³⁶ Vidjeti, *inter alia*, presudu od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Vijeće i Vijeće/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 34. i navedenu sudsku praksu).

³⁷ Točke 81. i 82. pobijane presude

³⁸ Točke 83. i 84. pobijane presude i izvješća Tijela za rješavanje sporova WTO-a koja se u njima navode.

98. Kao treće, Opći sud presudio je da su, u svakom slučaju, na temelju podataka kojima su raspolagale institucije tijekom donošenja sporne uredbe, one morale zaključiti o nepostojanju rizika od izbjegavanja mjera između grupe Giant i grupe Jinshan. Opći sud je, posebno, smatrao da je prestanak sudjelovanja Gianta u GP-u po naravi otklonio jedinu vezu koja postoji između grupe Giant i grupe Jinshan te je stoga otklonio postojanje rizika od izbjegavanja mjera zbog postojanja navedene veze između tih dviju grupa³⁹.

1. Sažetak argumentacije stranaka

99. EBMA smatra, kao prvo, da je Opći sud zaključio da se institucije ne mogu pozvati na rizik od izbjegavanja mjera u ovom slučaju na temelju pogrešne premise prema kojoj se ovaj predmet odnosi na utvrđivanje izvozne cijene⁴⁰.

100. Kao drugo, prema EBMA-u, u slučaju kada se radi o povezanim društvima, kao u slučaju grupa Giant i Jinshan, uvijek postoji rizik od izbjegavanja mjera ako jedan od povezanih subjekata ishodi nižu antidampinšku pristojbu od drugog subjekta iz iste grupe. Iz tog slijedi da je argumentacija sadržana u pobijanoj presudi koja se odnosi na hipotetski rizik od izbjegavanja mjera između nepovezanih poduzetnika bila bitno manjkava i pravno pogrešna. Zabrinutost institucija što se tiče izbjegavanja mjera od strane povezanih društava u ovom je predmetu stoga opravdana. Osim toga, upućivanje Općeg suda na odluke Tijela za rješavanje sporova WTO-a nije relevantno.

101. Kao treće i završno, EBMA tvrdi da se ne može isključiti da su grupe Giant i Jinshan bile povezane tijekom razdoblja ispitnog postupka na način koji prelazi ono što proizlazi iz odgovora na upitnik koji se odnose na društva grupe Giant i konsolidirane izvještaje društva Jinshan.

102. Vijeće se, najprije, pridružuje tome prigovoru. Nadalje, dodaje da je Opći sud povrijedio članak 9. stavak 5. Osnovne uredbe. U tom pogledu, ono ističe da članak 9. stavak 5. točka (e) te uredbe predviđa da rizik izbjegavanja mjera može postojati u slučaju izvoza iz zemalja bez tržišnog gospodarstva, kao što je Kina. Ta je mogućnost predviđena Osnovnom uredbom u slučaju uplitanja države. To je upravo slučaj kada se radi o grupi Giant, s obzirom na to da je, tijekom relevantnog razdoblja kineska vlada bila u vlasništvu 33,13 % udjela u društvu Jinshan, što je podatak koji, uostalom, grupa Giant nije priopćila tijekom ispitnog postupka. Rizik od izbjegavanja mjera kako je naveden u članku 9. stavku 5. točki (e) Osnovne uredbe također je spomenut u uvodnoj izjavi 114. sporne uredbe.

103. Giant ponajprije ističe da je treći žalbeni razlog nedopušten jer se, kao i prvi i drugi žalbeni razlog, prema njegovu mišljenju, odnosi na ocjenu činjenica, koja nije u nadležnosti Suda kada odlučuje po žalbi. Podredno, Giant tvrdi da treći žalbeni razlog nije osnovan.

2. Ocjena

104. Ponajprije treba ispitati, s obzirom na sudsku praksu na koju sam podsjetio u točki 40. ovog mišljenja, prigovor nedopuštenosti koji je istaknuo Giant u pogledu trećeg žalbenog razloga EBMA-e.

105. U tom pogledu, smatram da nema dvojbe da prva dva prigovora, koji su sažeti u točkama 99. i 100. ovog mišljenja, ističu pravna pitanja za koja je Sud nadležan u žalbenom postupku. Naime, ta dva prigovora dovode u pitanje dvije pravne premise u shvaćanju Općeg suda. Drugim prigovorom također se želi osporiti relevantnost upućivanja, sadržanih u pobijanoj presudi, na praksu odlučivanja Tijela za rješavanje sporova WTO-a.

³⁹ Točke 85. do 89. pobijane presude

⁴⁰ Vidjeti točku 32. ovog mišljenja.

106. Nasuprot tomu, trećim prigovorom, koji je sažet u točki 101. ovog mišljenja, želi se dovesti u pitanje utvrđenje činjenica sadržano u točki 89. pobijane presude, prema kojemu zajednički pothvat GP predstavlja jedinu vezu koja postoji između grupe Giant i grupe Jinshan. Taj prigovor stoga treba proglasiti nedopuštenim.

107. Što se merituma tiče, ponajprije ističem da prvi prigovor prema kojem je Opći sud svoju odluku zasnovao na pogrešnoj premisi da se predmet odnosi na utvrđivanje izvozne cijene treba odbiti s obzirom na razmatranja koja sam izložio u točkama 64. do 67. ovog mišljenja. Naime, iz tih razmatranja proizlazi da ta premisa nije pogrešna.

108. Što se ostalog tiče, zaključujem da svojom argumentacijom EBMA ne dovodi stvarno u pitanje utvrđenje iz točke 85. pobijane presude, na temelju elemenata naznačenih u idućim točkama 86. do 88. prema kojemu su, *u svakom slučaju*, podaci kojima su raspolagale institucije *prilikom donošenja pobijane uredbe* bili dovoljni kako bi se zaključilo o nepostojanju rizika od izbjegavanja mjera između grupe Giant i grupe Jinshan. EBMA ne osporava posebno, pravno, utvrđenje Općeg suda iz točke 89. pobijane presude prema kojemu je prestanak sudjelovanja Gianta u GP-u otklonio postojanje takvog rizika od izbjegavanja mjera.

109. Međutim, to je utvrđenje samo po sebi dovoljno za donošenje zaključka, sadržanog u točki 90. pobijane presude, prema kojemu se, u ovom slučaju, Vijeće nije moglo pozvati na rizik od izbjegavanja mjera kako bi opravdalo odbijanje primjene pojedinačne antidampinške pristojbe na društvo Giant.

110. Slijedi da, čak i da pretpostavimo da su razmatranja sadržana u točkama 82. do 84. pobijane presude bila pogrešna, zaključak iz točke 90. pobijane presude ostaje valjan. U tim okolnostima, argumente koji se odnose na te točke treba, prema mom mišljenju, proglasiti bespredmetnima.

111. Konačno, što se tiče argumentacije Vijeća sažete u točki 102. ovog mišljenja, treba podsjetiti da iz članka 172., 174. i 178. stavaka 1. i 3. druge rečenice Poslovnika, promatranih zajedno, proizlazi da odgovor na žalbu podnesen sukladno članku 172. toga Poslovnika ne može biti usmjeren na ukidanje pobijane presude zbog razloga različitih i neovisnih o onima navedenim u žalbi, s obzirom na to da se takvi razlozi mogu istaknuti samo u okviru protužalbe⁴¹.

112. Stoga, treba zaključiti da u okviru svog trećeg žalbenog razloga EBMA nije niti u jednom trenutku istaknula povredu članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe. U tim okolnostima, smatram da razlog koji Vijeće ističe u svom odgovoru na žalbu predstavlja različit i neovisan razlog za poništenje pobijane presude koji treba proglasiti nedopuštenim.

113. U svakom slučaju, taj razlog je, prema mojem mišljenju, također neosnovan. Naime, Vijeće ne može valjano istaknuti povredu određene odredbe - članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe – koja, kao što je i samo priznalo pred Općim sudom⁴², nije bila primijenjena u slučaju koji se odnosi na Giant. Osim toga, pozivanje na uvodnu izjavu 114. sporne uredbe očito je izvan konteksta, s obzirom na to da je ta uvodna izjava ograničena isključivo na navođenje relevantnih odredbi Osnovne uredbe.

114. Iz svega prethodno navedenog proizlazi da, prema mojem mišljenju, treći žalbeni razlog EBMA-e treba također odbiti i da, posljedično, žalbu u cijelosti treba odbiti.

⁴¹ U tom pogledu vidjeti presude od 10. studenoga 2016., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija (C-449/14 P, EU:C:2016:848, t. 97. do 102.), i od 30. svibnja 2017., Safa Nicu Sepahan/Vijeće (C-45/15 P, EU:C:2017:402, t. 20. do 22.).

⁴² Vidjeti točku 82. pobijane presude.

VII. Zaključak

115. U skladu s prethodnim razmatranjima, predlažem da Sud odluči na sljedeći način:

1. Žalba se odbija.
2. European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove društva Giant (China) Co. Ltd.
3. Vijeće Europske unije i Europska komisija snosit će vlastite troškove.